

Односкладні речення

Односкладні речення – це речення, які мають один головний член речення (або підмет, або присудок).

Речення, у яких немає підмета, можна назвати безпідметовими.

Вони бувають таких видів: **1) означено-особові;**

2) неозначено-особові;

3) узагальнено-особові;

4) безособові;

Означено-особове речення

Означено-особове – це речення, у якому дію виконує конкретна особа (я, ти, ми, ви). За закінченням дієслова ми можемо визначити особу.

Наприклад: *Іду до рідної землі.* (Це речення означено-особове, підмета у ньому немає, ми можемо за закінченням визначити особу: якщо іду – значить я іду, це перша особа однини).

Присудок в означено-особових реченнях може бути вираженим тільки дієсловами в 1 і 2 особах однини і множини дійсного способу: Іду (я), ідеш (ти), ідемо (ми), ідете (ви) і наказового способу (command, directive): іди (ти), ідімо (ми), ідіть (ви). Наприклад:

Учіться (учіться), брати мої, думайте, читайте, і чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь (Т.Шевченко). – це речення означено-особове, у ньому немає підмета, дієслова виражені 2-ою особою множини (ви) наказового способу.

В означено-особових реченнях пропущені особові займенники (personal pronouns): я, ти, ми, ви.

Односкладні означено-особові речення слід відрізнати від двоскладних неповних, у яких підмет встановлюємо із суміжних речень: Довго я згадував мандри (від мандрувати). Тепер забув уже про них. Друге речення неповне двоскладне, бо в ньому пропущений підмет (я),що його можна встановити з попереднього речення.